

UZASADNIENIE

postanowienia 4 listopada 2016r.

Powód A. O., w pozwie skierowanym przeciwko (...) spółka z o.o. w W. domagał się nakazanie pozwanej, aby opróżniła, a następnie wydała powodowi nieruchomości zabudowaną budynkiem usługowo-biurowym, położonym przy ul. (...) w W. objętą księgą wieczystą (...).

W dniu 30 grudnia 2015 roku Sąd wydał wyrok zaoczny uwzględniający powództwo w całości. Postanowieniem z dnia 15 września 2016r. (karta 115) przywrócono pozwanej termin do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Na rozprawie w dniu 4 listopada 2016r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo i zrzekł się roszczenia.

Zgodnie z art. 203 § 1 kpc, pozew może być cofnięty, aż do wydania wyroku, jeżeli z cofnięciem położone jest zrzeczenie się roszczenia przez powoda. Regulacje te należy jednak uzupełnić o dyspozycje art. 347 kpc zgodnie, z którym, po ponownym rozpoznaniu sprawy, na skutek wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd wydaje wyrok, w którym w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Jak podkreśla się w doktrynie rozwiązanie przyjęte w art. 347 kpc jest tożsame z przyjętym w ramach postępowania nakazowego (art. 496). Fakt, zaś, że w odróżnieniu od regulacji art. 496 w art. 347 nie wskazano wyraźnie, że odrzucenie pozwu bądź umorzenie postępowania następują postanowieniem, nie oznacza, że jeśli zachodzą przesłanki do wydania tego typu rozstrzygnięcia, sąd zobligowany jest do umorzenia postępowania, wydając wyrok. O formie orzeczenia decyduje, bowiem materia rozstrzygnięcia, nie zaś rodzaj orzeczenia, które podlega uchyleniu. Orzeczenie w tej kwestii może, więc być wydane w formie postanowienia. Konsekwencją, więc oświadczenia powoda o cofnięciu pozwu i zrzeczenia się roszczenia było wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania na podstawie art. art. 355 § 1 kpc.